

Rozprávka o zlatej rybke

Kde bolo, tak bola, za siedmimi horami a siedmimi lesmi žil chudobný rybár so svojou dcérou v starej chalupe pri rieke. Žili veľmi skromne, občas nemali ani čo do úst dať. Každý deň chodil rybár s dcérou k jazeru chytať ryby, no nedarilo sa im. Posledné dni boli biedne a rybu nie a nie chytiť. Mali už prázdne boľavé bruchá od hladu, keď tu sa stal zázrak.

Starému rybárovi sa podarilo chytiť zlatú rybku. Zlatá rybka so strachu o svoj život prehovorila: „Rybár, prosím ťa, pusti ma. A to urobíš a pustíš ma na slobodu, splníš tri úlohy, ja ti splním ti tri želania.“

Rybár sa zamyslel a i napriek veľkému hladu zlatú rybku pustil. Rybka hneď vkĺzla do vody a povedala rybárovi: „Tvojou prvou úlohou bude vyčistiť jazero od smetí.“ Rybár bez slov splnil úlohu a rybka ho pochválila. „Druhou úlohou bude vyčistiť brehy jazera od buriny, aby k nám do jazera pritekala len čistá voda.“ Rybár aj túto úlohu splnil. „Mojou treťou a poslednou úlohou je, aby si vyčistil aj les od pascí, aby sa zvieratká bez strachu mohli prísť napiť vody k jazeru.“ Rybár hladný a unavený plnil aj tretiu rybkinu úlohu a prišiel späť k jazeru.

Keď už čakal rybár dlhšie pri jazere, pomyslel si, že rybka naňho zabudla. No odrazu vykukla z vody, poďakovala sa rybárovi a za odmenu mu splnila tri želania. Rybár s dcérou sa zamysleli, aby nepremárnili želania na žiadne zbytočnosti. Nechceli žiadne bohatstvo. Ich prvým želaním bolo byť zdraví, druhé, byť šťastní, a tretie, aby už nikdy nehladovali a mali stále čo jesť.

Zlatá rybka sa pousmiala a ponorila sa do vody, rybár s dcérou sa vybral domov do svojej chatrče. Keď prišli k nej, čakalo ich veľké prekvapenie. Ich chalúpka sa zmenila na krásny domček a v domčeku našli truhlicu plnú zlatých dukátov. Od tej doby žili rybár s dcérou šťastne, boli zdraví a už nikdy nehladovali.

